

dela Tizianova, še živi obrt in umetnost. Toda nekdanjega življenja ni več. Izgubilo se je po svetu, ali pa je zapravlil patricij svoje premoženje v daljnem Parizu. Le v starih, z umetniškim okusom zidanih samostanih, s prelepimi dvori, mirnimi koticiki in vrtovi, odetimi v eksotično in tropično floro, še živi svoje mirno življenje ponižni frančiškan in pobožni dominikanec.

Verujem, da pride zopet doba, ko se ta rod povrne, srečnejši nego je bil v davnini in bo zopet zavladal nad svojim morjem, osvobojenim tuje nadvlade. Ob bregovih te dežele se bo v mirni mesečini zopet oglasil trubadur s svojo narodno pesmijo o suženjstvu in svobodi... Tedaj, ko bo osvobojeno ljudstvo zapelo svojo pesem lepoti.

E. Gangl:

Katarinčica.

Katarinčica zlata,
z belim vencem obrobljena —
kakor bi solnčeca iskra
bila v tebi vpodobljena!
O, cvèti in lij mi v dušo dan,
kadar oblake vihar provaja,
da luč ugaša in me bol navdaja!
Če niti žarek na nebu zamé ni užgan,
odsvit naj tvoj mi mraz raztaja,
ti zlati cvet, v srebrni obroček vkovan —
usmiljena Katarinčica!

Katarinčica-marjetica.

